

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **S. T. V.**, zastoupen Mgr. Petrem Škopkem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2025, č. j. 20 Az 17/2025-36, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 6. 2025, č. j. OAM-589/ZA-ZA11-D07-2025, zastavil dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost shledal dle § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona nepřipustnou. Dalším výrokem uvedeného rozhodnutí žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Bulharská republika.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[4] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvádí, že právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něj znamenají povinnost vycestovat do Bulharské republiky. V případě vycestování mu však má hrozit újma spočívající ve ztížení jeho možnosti komunikace s právním zástupcem. Další újma, která stěžovateli hrozí, má spočívat v tom, že i pokud by byl nakonec v řízení o projednávané věci úspěšný, nemuselo by se mu již podařit do ČR znovu přicestovat, a to například z finančních důvodů.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákoným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny.

[9] Z vyjádření, které Nejvyššímu správnímu soudu doručil žalovaný, totiž vyplývá, že stěžovatel se již nachází v Bulharsku. Z lustrace pobytu stěžovatele provedené dne 4. 9. 2025 krajským soudem (č. l. 33 a 34 spisu krajského soudu) pak plyne, že poté, co jeho žalobě krajský soud nepřiznal odkladný účinek, byl dne 21. 8. 2025 proveden transfer stěžovatele do Bulharska. Následky, kterým se stěžovatel snažil návrhem na přiznání odkladného účinku předejít, tak již nastaly. Za takové situace by bylo bezpředmětné, aby Nejvyšší správní soud přiznával stěžovatelově kasační stížnosti odkladný účinek. Totéž platí i pro stěžovatelem tvrzenou újmu spočívající ve zhoršení možnosti komunikace s právním zástupcem. Právní zástupce stěžovatele totiž v podání ze dne 30. 9. 2025 informoval Nejvyšší správní soud, že se stěžovatelem ztratil veškerý kontakt.

[10] Nejvyšší správní soud je přitom dle § 32 odst. 6 zákona o azylu povinen o kasační stížnosti stěžovatele v tomto případě rozhodnout ve lhůtě 60 dnů ode dne jejího podání. Tato lhůta tedy počala běžet již dne 22. 9. 2025. Pokud by přitom byl stěžovatel s kasační stížností úspěšný do té míry, že by bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno ať již přímo Nejvyšším správním soudem nebo v návaznosti na jeho rozsudek krajským soudem, byla by Česká republika dle čl. 29 odst. 3 nařízení Dublin III povinna stěžovatele bezodkladně přijmout zpět, přičemž dle čl. 30 odst. 2 nařízení Dublin III by byla povinna nést náklady spojené s tímto přemístěním stěžovatele zpět na své území.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 17. října 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu